

فراز و فرود سینمای ایران بعد از انقلاب

■ نویسنده: مرتضی حق‌بیان

ساخته شد. و فیلم سازانی چون فرویدر مشهور و داریوش میانه، امیر مجاهد و فرزاد دلجو «دوبی گنبد»، مهدی فخرزاده کاباده پرس رفیق، پرویز صیاد احمد به شهر می رود و اکبرام قد کجیان «پله تیغ» فیلم های خود را ساخته و همچنین در این سه فیلم های چون احمد در بدر می شود، پرویز صیاد و اچریک تاراز بهرام پنهانی که ساخته شده بود به دلیل میزبانی نمایش عمومی در نیامانند. این از این سال که گذریم که همانطور اشاره می شد سیاست های نظام جدید حکومتی که در مقابل هنرهای چون سینما کجدار و مریض رفتار می شد. و برخورد مشخص و شفاف وجود داشت به سالور ۱۳۶۰ می رسم که علامه یاسد یکت سینمایی مشخص کاتال لیزه شده بعد از انقلاب از زمین سینما شروع می شود. فیلم سازان انقلابی و جوان و همچنین فیلم های در ژانرهای جدید چون جنگ که به طور مشخص هیچ گاه در سینمای ایران تجربه نشده بود از این سال با شروع جنگ تحمیلی آغاز می شود. از این سال به بعد تا سال ۱۳۹۰ سینمایی سه ساله می ایران را می شود به دو قسمت تقسیم کرد که در هر بازه سال مشخصات مشخص به دارد که در هر یک به صورت تقریبی به

[illegible]

داستان کوتاه

خواسته با ناخواسته اجبار به خوالفتش داشتم. تصمیم خودم را گرفته بودم
رهایی از این جنون با یکی شدن صورت
می‌گرفت که نگاه مادری غمگین پشیمانم کرد. به خود آمدم، از
یکی شدن ترسیدم، می‌بایست در این شهر کسی برای مردمی که غریبه
بودند و دردشان آشنا و روزمره و تکراری، کاری کنن. این دردها سالانه
در کوچه‌های بن بست گل

نویسنده

فويسنده

■ نویسنده: ماندانا صدیق وزیری ■

می کرد و تا روی دستهایش می رسید و بعد کلمه‌ها را نوک انگشتانش به روی زمین می افکند. به زمین نگاه کردم، جمله‌های تکراری روی غم، بوی و خیانت و یکبارگی و... بود. درمان درد مایلوپلیایم من که خستام کرده بود، روی زمین رژه می رفت. انگار تکبیر کلام آن ناشی من بود: - مردم کیده و بعد از آن متولد شود، انگار که از آنجا بجمه می رود هر چه روی پیشانی‌های من، بینی، بخوان و روی کاغذ بنویس. این را زهای توست. نهندسته به اینجا که رسید، گریه‌اش گرفت. قفسه‌های سنگین کلام تمام منزلت را احاطه کرده بود، نوشته‌های نیمه کاره‌ای روی میز کارش رها شده بود، حتی روی پرده‌ها و گوشه و کنار خانه‌اش دل نوشته‌های خودنویسی می کرد اما او هنوز از وضعیتش نجات پیدا نکرده بود. از او پرسیدم: راستی گویی سدان زندگی‌های تو نبویسد، آلام شایان می‌پزد؟

آنگاه کسی ناداری به من افکند و در سگوتی بی نظیر به افکار دیگر گرفت و به ر و روی خست. بسخنی نگفتم مردم، آمدن می‌گردد و برای حل این معما هر خطی که پیدا می‌کنم را می‌خوانم. شاید جایای برای مشکل را و چون

دلشان را بشنوم و این سخت خستام کرده بود. هجوم دره‌های آشنا و حل نشانی روحم را هدف قرار می‌داد. راهی را کنترل این وضعیت نبود. قبل کلمات و افکاری که بدون واسطه و از راه‌روهای پیچ در پیچ فغشان شروع می‌شد و تا سرده‌های کوبی‌ها ادامه پیدا می‌کرد، گریه‌های می‌شدند. نداشت. نداشت. نداشت. روی شکل پرزنده‌های که غروب به شایل خفاش نزدیک می‌شد - مثل غریبه‌هایی که حرف در نیمه‌های سرآم بود - در نیمه‌های سرش را از گریه به نظر می‌آمد. چشمهای یکبارگی که می‌تا‌زدیکی صبح باهم به گفتگو می‌پرداختند، جابه‌جایی جز گریه نمی‌داشت. نداشت. آنگاه که یکی از آنها می‌پرسید: رازهای جری می‌بینی نماند که جان من را نکشنتش باشی. شاید اینطور می‌نشانی می‌داند از اینا می‌گفت. دیگر به رازهای باخشی در نماند اینا سرایع مرا نمی‌گرفت و کابوس‌های مردم روزانه روی پیشانی‌شان نوشته می‌شد و

آواز عجیبی به جاتم افزاده بود. همه مردم شهر غریبه بودند، نتا جنس نگاهشان آشنا بود. گویا نتا چیزی که هرگز پرسیده نشده همین هوای ما بود. این را ندانگی را من نتا کرده بود. مثل غم و غبار در حیات‌های پهای آزارنده بود. به گفت فرسخی می‌گشرد حرف

سوران عبداللہی

پیشانی از حضور کیه سوزان گرمی و ارجمند که با تشریف‌فرمایی خویش باعث آسای روح آن مرحوم و آسای خاطر بازماندگان می‌شود. گمال لشکر و فدائی را دروید	روحش آرام گیرد از وی غایت کامیابی و شرف در راه سعادت و رفاه روحش بهشت محمدی
---	---

[illegible][illegible][illegible][illegible]

در مورد دولت باقی هیچ خبری در دسترس نگرفتیم. در حالی که به دنبالش می‌گردیدیم، به این نتیجه رسیدیم که دولت هیچ‌کس را در این باره مطلع نگذاشته است. در حالی که به دنبالش می‌گردیدیم، به این نتیجه رسیدیم که دولت هیچ‌کس را در این باره مطلع نگذاشته است. در حالی که به دنبالش می‌گردیدیم، به این نتیجه رسیدیم که دولت هیچ‌کس را در این باره مطلع نگذاشته است.

■ خالد توکلی ■

در عصری که از آن با عنوان عصر ارتباطات، یاد می کنند برای تحلیل مسائل مختلف اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و فرهنگی می توان به ابزارها و امکانات رایجی که در دسترس همه می شود، به ویژه در شبکه های اجتماعی و فضای مجازی که برای افراد و پدیده های مختلف دارای رسانه ها و ابزارهای مطبوعاتی است، استفاده کرد. این ابزارها و امکانات رایجی که در دسترس همه می شود، به ویژه در شبکه های اجتماعی و فضای مجازی که برای افراد و پدیده های مختلف دارای رسانه ها و ابزارهای مطبوعاتی است، استفاده کرد. این ابزارها و امکانات رایجی که در دسترس همه می شود، به ویژه در شبکه های اجتماعی و فضای مجازی که برای افراد و پدیده های مختلف دارای رسانه ها و ابزارهای مطبوعاتی است، استفاده کرد.

مقدمه
مطبوعات عبارتند از نشراتی که به طور منظم و با نام ثابت و تاریخ و شماره ردیف در زمینه های گوناگون کشور، فرهنگی، اجتماعی، علمی، اقتصادی، کشاورزی، ترافیکی، ادبی، علمی، نظامی، هنری و ورزشی ظاهر می شود و اطلاعاتی می دهد. مطبوعات، بنابر تعریف، شامل هر گونه نوشته ای که در طول عمری بیش از ۱۷ ساله خود از آب و تاب است و برای منافع عامی و خصوصی مردم و در حدیث و اطلاعات زیادی قرار گرفته است. مطبوعات رسمی، داروی رده های مختلف مطبوعات به نظر می آید. رایج است آنرا دسته بندی ضروری صحیح و علمی و بطور اجمال دهده قرار که برای ترسیم و طبقه بندی مطبوعات از یک سو با دیگر دستگاه ها و نشراتی متفاوت و یکسان به لحاظ اندازه و جرمه و روش تهیه و توزیع و دیگر ابعاد این مطبوعات به چهار دسته مطبوعات سراسری و ویژه مطبوعات محلی می شود. تقویم، کلیات و جانب است و از آنجا که اطلاعات در امور فرهنگی از نگاه عدای، بسیار سهل و ساده به نظر می آید، ضرورت آنرا، تصور می کند که تحلیل تخصصی از این ابعاد و تطبیق و اختصار در این امر لازم می آید. بدین منظور هدف مشترک همه دیدگاه های مطرح در مطبوعات و اعتقاد آن و عملکرد آن در چهار مرحله قرار می گیرد، که مطبوعات، موضوع مهم و حساس، در جامعه است و در عبارت روشن تر، این یک موضوع اساسی، تبدیل شده است. بنابراین در نظر گرفتن در این سالها و با لحاظ تفاوت دیدگاه ها، تلاش برای ایضاح اطلاعات، آمار و سبایل اساسی مربوط به مطبوعات می تواند به سبب واقعیت از وضعیت مطبوعات و ایجاد همکاری های بین نمایندگان دیدگاه های علمی، کمک کند. که موضوع است که در این یک دیدگاه است که مطبوعات با کلیه های سیاسی جامعه در طول تاریخ همراه بوده اند و این انتظار است که بتوان به این سادگی به این اصحاب نظر کارشناسی درباره این دیدگاه مطبوعات رسیده اما تلاش اساسی و مبتنی بر حقایق روش و انداز تحقیقات کارشناسانه به روش های پژوهشی و با حقوق قانونی، می تواند از این مبانی برای افزایش نشریات، فرهنگی، علمی و ادبی و از این سبب، مطبوعات، می تواند به نفع برای

[illegible][illegible]

می‌یابد یا که از آن روزنامه بابت هر تیرمه سه تومان
 می‌دهد. و چون همواره سالیانه دو شماره مطبوعاتی آن می‌باشد
 در یک سیزده ساله که «روزنامه» جامعه را رسیده است
 «ترقی» و «پیشرفت» هدایت نمی‌یکد، بلکه روزنامه‌ها
 می‌دهد در آن نخبین و نخبین و نخبین است که از زمان
 آغاز انتشار آن در دسترس روزنامه و به حکمت در
 آن می‌گشت، در حدود ده روزنامه در «قلمرو اخبار»
 خورشید خان هاشم نشر که علی‌راند، از «قلمرو اخبار»
 (۱۳۷۱)، دولتی، ماهانه، تهران، «قلمرو اخبار»
 (۱۳۷۲)، غیر دولتی، ماهانه، ارومیه، «قلمرو اخبار»
 (۱۳۵۱)، دولتی، هفتگی، تهران، «تیرمه» (۱۳۵۱)،
 (۱۳۶۰)، دولتی، تیرماه، تهران، «روزنامه دولتی علیه علمیه»
 (۱۳۶۶)، دولتی، ماهانه، تهران، «روزنامه ملی»
 (۱۳۶۱)، دولتی، ماهانه، تهران، «روزنامه دولتی»
 (۱۳۶۶)، دولتی، ماهانه، تهران، «روزنامه»
 (۱۳۶۶)، دولتی به روز در هفته، تهران، «روزنامه»
 (۱۳۷۲)، غیر دولتی، هفتگی، شیراز، انتشار
 خورشید خان هاشم در این نشر هشتده تن دولت استادی
 سازمان‌دهنده به انتشارات اجتماعی برای امضاء و
 «روزنامه» خورشید خان هاشم در این نشر هشتده تن
 نشرین دولتی برای آن تا اعلام مرتبه و به ترتیب از
 همه در هفته در روزنامه ۱۴ دولتی و غیر دولتی
 در «خارج» است که، منتشر شد.

[illegible][illegible][illegible]

المبلی، از طرفی در فرنگی راه می‌رفتند کارای کار می‌کردند. کار می‌آورد. این آشنایی سیاسی ایران به خصوص مطبوعات علم ربوبی، در ایران به شکل متعددی که مطبوعات با آن دربرو هستند، شیوهای کمک دولت برای استقلال اقتصادی و توسعه آن، از جمله سیاسی است که امروزه از سوره آن بهر طرف می‌آید. کشور، با وجود اعتراض روبرو بود، است. دیگاه است، اما مقتصد، اما مطبوعات دوله به مطبوعات، اما مژدی ری به برخی بخشهای اقتصادی است و هر چند آن کارگاه، بی سامان، لزان و شکسته است و می‌باید از سامانهای آن چارانه‌اند. شود. دیگاه دوم، به طور کلی معتقد به حذف مطبوعات دولتی است. این دیگاه می‌گوید که نمی‌تواند دولتی چون سوره و سامان دادله صورت نمی‌گیرد باید بعضی با مطبوعات دوله، غیر دولتی، حزبی و غیر حزبی می‌باشد. از نظر اصول حرفه ای پیشه نشریات باید قائم و یکنی و با استانداردهای روزنامه نگاری اند. به طور کلی مطبوعات اصولی دارای اثر و اثر است. هر قایل چه دیده از آن و از آن و از آن است. کار بخوردارند. نیز و اندک مطالب ضعف است. در تنظیم درجه و شکل و ضعف در کار دارند. در تولید و نگارش گزارشها هستند. با کارخانه، اما ناقص، اما بی سامان و شکسته.

[illegible][illegible][illegible]